

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus V. Scena 6

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

Jam perfice, lictor, quæ tibi imperata sunt. Paratus enim sum profunderè sanguinem meum, postquam mei capitis periculo amicum servavi. Est hic, estanimus lucis contemtor: & istum qui vitæ benè credat emi, quò tendit, honorem.

LICTOR. Ergo in genua humi procumbe, Pythia, nam paucis me expediam: & gladio meo acutissimo caput tibi præcidam dicto citius.

Actus V. Scenæ 6.

DAMON, LICTOR, SERVUS LICTORIS, DIONYSIUS

EUNUCHUS, SYMMACHUS, THEO-

DORUS CIVES: STHENIUS

SATELLÈS.

ME miserum, qui tandiu in itinere sum moratus! Vehementer enim animo angor, ac metuo, ne Pythias fidelissimus amicus meus capite jam sit truneatus. Iste enim strepitus ac
K 2 populi

populi frequentia, nescio quid mali de-
nunciare mihi videtur. ô Pythia, Pythia,
suprafné & vesceris aura Ætherea ?

LICTOR. Cujus hic vocem audire
mihi visus sum ?

SERVUS. Peregrini cujusdam vox ad
ad aures meas delata videtur.

LICTOR. Vah, ut in tempore adve-
nis ! Nam illo ipso momento, quo hic
Pythias vitam amissurus erat, tu Damon,
malo tuo fato impulsus, ades. Accede igitur
ad ignem hunc: calesces plus facis.

DAMON. O parce licitor, parce amico,
& gladium inhibe. Egomet enim adsum,
qui capite luam: in me convertito fer-
rum. O procul hoc à me absit, amicissi-
me Pythia, ut te in præsentissimum mor-
tis adducam periculum. Mallem enim
me nunquam natum esse, quàm videre,
ut innocens tu meâ causâ perires. Quare
surge, mi Pythia, ut egomet, quem Regis
sententia damnavit, extremo supplicio
afficiat.

DIONYSIUS. Quid ibi turbarum &
clamoris in populo oritur ?

LXXV.

EUNUCHUS. Ictum in hibe, licitor, dum
regi actutum hæc nunciavero.

SYMMACHUS Civis. Hic homo dice-
re possit, quid animi sit ei, qui vix tribus
digitis à morte remotus est? Proh Deum
fidem! quàm mirabiles sunt fortunæ vi-
ces! Ecce enim Pythias hic, cujus vita (ut
sic dicam) à tenui filo pendeat: oppor-
tunè adveniente Damone, ictum exit, &
capitis discrimine liberatur.

THEODORUS Civis. Dolendum pro-
fectò erit, si Rex istum, qui datæ fidei tam
probè memor fuit, occidi etiamnum ju-
beat: ac non potius spectatæ utriusq; fidei
vitam eorum condonet.

EUNUCHUS. Nunquam vidi quicquam
magis admirandû, O Rex, quàm id, quod
jam meis conspexi oculis.

DIONYS. Quidnam id est? dicocyus.

EUNUCHUS. Cùm jam licitor strinxis-
set gladium, ut uno ictu Pythiæ caput ab-
scinderet: eo ipso temporis puncto Da-
mon peregrè reversus, è turba profilit;
& clamore se ipsum præsentem esse testa-

K 3

tus

tus est: utq; amici in fontis vitæ parcere-
tur, postulavit.

DIONYSIUS. Mira narras, & quæ nun-
quam futura sperassem. Nam ne per som-
nium quidem, tam tenacem fidei Da-
monem futurum, cogitarem.

EUNU. Hinc igitur apparet, Rex Cle-
mentissime, quanta illi fide & vitæ integri-
tate præsent, qui calumniosè apud te sunt
accusati, quasi tibi fuissent insidiati. Certè
enim, nisi Damon optimâ niteretur con-
scientiâ, nunquam Syracusas rediisset, ubi
facile divinare potuit gladium cervicibus
suis impendere. Itaq; digni mihi viden-
tur ambo, qui clementiæ tuæ iudicio con-
serventur, ac vita donentur.

DIONYSIUS. Satelles, abi illico, & tam
Pythiam, quàm Damonem ad me acce-
dere jube. Sycophantas autem istos, qui
bonis viris perniciem machinati sunt, om-
nes multabo exfulio. Et sanè dudum
me cautiorem esse, nec tam multa susur-
ronibus quibusdam credere oportebat.

STENIUS Satelles. Heustu, LicTOR:
Licet tibi jam ocioso esse. Edicit enim
Rex,

Rex, mandatq; serio, ut captivos ambos
impunè dimittas. Audisti Regis senten-
tiam. Abi ergo, ac manum ab his absti-
ne.

LICTOR. Atqui nisi mercede prius
solutâ, ego hinc non abibo. Turpe enim
mihi est, manu & crumenâ ære vacuâ di-
scedere. Quod si sapius evenerit: nã ego
aut fame periero, aut coactus solum ver-
tero.

Ambo ergo ocyus è conspectu meo
vos subducite, atq; hoc votum à me au-
ferte: ut vel tellus ima vobis dehiscat, vel
Jupiter ad Erebi umbras fulmine vos adi-
gat! ô Pudor, ô dedecus! Itãne opimam
prædam è cassibus meis inopinatò ela-
psam esse! Hei mihi, cur illi priori non
statim caput amputavi, antequam alter
adveniens, impedimento mihi esset? Sed
ægroto dum anima est, spes est. Ita & e-
go confido, alios quosdam fore propedi-
em, qui in retia mea incidant, & hoc qua-
lecunque damnum periculo sui capitis
sarciant.

EUNUCHUS. Ecce tibi, Rex, fidum il-
lud

Iud amicorum par , eujus mutua & constans benevolentia , vel mortis periculo cognita & declarata fuit.

DIONYS. Obstupui Damon , cùm in ipso temporis articulo te ad nos reversum audivi. Et me hercle jam doleo , quòd nonnullorum persuasus obstrictationibus , gravius aliquid in vos statuerim. Nam fidem vestram per ipsas ærumnas lucere , hodiè perspexi. Itaq; rogo , ut quòd antè in vos peccaverim , mihi ignoscatis : meq; tertium in amicitiam vestram recipiatis : ac eandem mihi semper restemini , quam hoc die alter alteri fuistis testati.

DAMON. Nos primum grato animo hoc tuæ Clementiæ donum agnoscimus , quòd uterq; à morte liberati per te sumus. Quod verò in amicitiam nostram tertius adscribi cupis : eâ re magnopere latamur , optamusq; , ut tam adversis , quàm secundis rebus inviolatum perstet hoc fœdus. Quantum ad nos quidem attinet : non modò fidem intemeratam , sed etiam laterum nostrorum oppositus & corporum tibi pollicemur.

DION,

DION. Idem tibi per caput hoc iuro,
amorem constantem & puram fidem à
me vobis quocunq; tempore præstitum
iri. Nunc quoniam flebile principium
melior fortuna secuta est : intrò ibimus
in palatium : Vosq; deinceps semper ad
mensam meam accumbetis, & omnium
arcanorum consiliorum participes eritis.
Suadeo etiam ac hortor, ut è vestigio ta-
bellarium mittatis domum, qui conjuges
& liberos vestros latissimo incolumitatis
vestræ nuncio exhilaret; eosdemq; cum
familia & supellectile omni in hanc ur-
bem deportet : ut juxtà vobiscum fru-
ctum aliquem fidelis amicitiae vestræ per-
cipiant.

DAMON. Parebimus consilio & aucto-
ritati tuæ, Rex Serenissime.

STENIUS Satelles. Illi jam in arcem
euncti se receperunt. Ibi enim omnis ge-
neris ludicra instituentur certamina: qui-
bus ego quoq; intersim necesse est: Inte-
rim vos spectatores benè valete, & a-
micos probate, & probatos
amate.

PLAUDITE.